

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci navrhovateľa: **J. H.** štátneho príslušníka Pakistanu, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 8. augusta 2006, č.p.: MU-544/PO-Ž/2006, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. augusta 2008, č. k. 10 Saz 84/2006-55, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. augusta 2008, č.k. 10 Saz 84/2006-55 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporcu č. MU-544/PO-Ž/2006 zo dňa 8. augusta 2006 v časti o neudelení azylu **p o t v r d z u j e** a v časti rozhodnutia o tom, že sa na navrhovateľa nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia podľa § 47 zákona o azyle do Pakistanskej islamskej republiky **z r u š u j e a v e c v r a c i a** odporcovi na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 8. augusta 2006, č. MU-544/PO-Ž/2006, ktorým odporca podľa § 13 ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon o azyle“) navrhovateľovi neudelil azyl na území Slovenskej republiky a súčasne rozhodol, že sa na navrhovateľa nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia podľa § 47 zákona

o azyle do Pakistanskej islamskej republiky. Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nebola preukázaná opodstatnenosť z obáv z prenasledovania z rasových, národnostných, náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, ako to vyplýva z konvencie z roku 1951 o právnom postavení utečencov (ďalej len „Ženevská konvencia“) a zo zákona o azyle. Taktiež sa stotožnil s výrokom odporcu, ktorým rozhodol o tom, že sa na navrhovateľa nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia do Pakistanskej islamskej republiky a tento odôvodnil tým, že zo správ o krajine pôvodu nevyplýva bezpečnostné riziko navrhovateľovho návratu do Pakistanskej islamskej republiky.

Proti rozsudku krajského súdu navrhovateľ podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu a zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že krajský súd ako aj odporca dospeli pri hodnotení jeho žiadosti o azyl k nesprávnym skutkovým zisteniam, na základe čoho jeho vec nesprávne právne posúdili. Ich rozhodnutia považuje za neodôvodnené aj pokiaľ dospeli k záveru, že mu v Pakistane nehrozí prenasledovanie, pričom v tejto súvislosti dal do pozornosti správu o situácii v oblasti ľudských práv za rok 2007 – politické slobody, porušovanie ľudských práv ozbrojenými zločkami, represia ochrancov ľudských práv, sloboda médií, násilie voči ženám a deťom, porušovanie práv menšín (<http://www.achrweb.org/reports/SAARC-2008.pdf>)

Odporca v podanom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že jeho rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom o azyle a Ženevským dohovorom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť tak, že rozhodnutie odporcu v časti o neudelení azylu sa potvrdzuje, a v časti rozhodnutia o tom, že sa na navrhovateľa nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia podľa § 47 zákona o azyle do Pakistanskej islamskej republiky sa zrušuje a vec sa vracia odporcovi na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 4. decembra 2008 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 13 ods. 3 zákona o azyle ministerstvo neudelí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 8 alebo 10.

Podľa ustanovenia § 2 písm. o) zákona o azyle na účely tohto zákona sa rozumie prenasledovaním závažné alebo opakované konanie spôsobujúce ohrozenie života alebo slobody alebo iné konanie spôsobujúce psychický nátlak na osobu, ak je

vykonávané, podporované alebo trpené štátnymi orgánmi v štáte, ktorého je cudzinec štátnym občanom alebo v štáte, v ktorom cudzinec mal bydlisko, ak ide o osobu bez štátnej príslušnosti, alebo ak tento štát nie je schopný zodpovedajúcim spôsobom zabezpečiť ochranu pred takýmto konaním.

Podľa ustanovenia § 8 ods. 1 zákona o azyle ministerstvo udelí azyl žiadateľovi, ktorý má v štáte, ktorého je štátnym občanom, a ak ide o osobu bez štátnej príslušnosti, v štáte jeho bydliska, opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia ministerstvo udelí azyl žiadateľovi, ktorý je v štáte, ktorého má štátne občianstvo, a ak ide o osobu bez štátnej príslušnosti, v štáte jeho bydliska, prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

§ 10 zákona o azyle rieši otázku udelenia azylu na účel zlúčenia rodiny manželovi azylanta, resp. slobodným deťom azylanta do 18 rokov ich veku, resp. rodičom slobodného azylanta mladšieho ako 18 rokov, pričom azylantom je cudzinec, ktorému bol udelený azyl.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu odporcu, z dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí, v jeho časti týkajúcej sa neudelenia azylu, ako aj s rozsudkom krajského súdu, dospel k záveru, že v priebehu konania nebola preukázaná opodstatnenosť z obáv z prenasledovania z rasových, národnostných, náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov, ako príslušnosti k určitej sociálnej skupine ako to vyplýva zo zákona o azyle a zo Ženevskej konvencie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu odporca rozhodoval na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci a na vec aplikoval správny právny predpis a krajský súd sa vo svojom rozsudku vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa, ktoré uviedol v podanom opravnom prostriedku – návrhu, ktorý bol doručený krajskému súdu 08.09.2006.

Naproti tomu pokiaľ ide o výrok rozhodnutia odporcu o tom, že sa na navrhovateľa nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia podľa § 47 zákona o azyle do Pakistankej islamskej republiky súd dospel k záveru, že s ohľadom na odstup od času rozhodovania odporcu a námietky, ktorú uplatnil navrhovateľ v podanom odvolaní, je potrebné túto časť rozhodnutia odporcu prehodnotiť a to z hľadiska, či nie sú u navrhovateľa dôvody na poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle § 13a zákona o azyle.

Keďže rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je pokračovaním správneho konania ale ide o súdny prieskum zákonnosti správneho rozhodnutia odvolací súd rozhodol tak, že rozhodnutie odporcu v časti, že sa na navrhovateľa nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia podľa § 47 zákona o azyle do Pakistankej islamskej republiky zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Iba po vykonaní dokazovania v naznačenom smere bude úlohou odporcu opätovne rozhodnúť o poskytnutí alebo neposkytnutí doplnkovej ochrany navrhovateľovi v zmysle § 13a zákona o azyle.

O náhrade trov konania Najvyšší súd SR rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a ô 224 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 4. decembra 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová